

sat Tanken i Vinter, ikke her paa Rigsdagen og ikke i Udvalget, men paa den ny Overrigsdag, paa Flertallets Partimøde har han fremsat Forslag, der gaa noget i den Retning af enten at beholde Gammelskatten eller det meste af den. Jeg kender som udenforstaaende ikke alle Enkelthederne og kan derfor kun henholde mig til, hvad der er kommet frem i Blade, der staa den ærede Minister nær, i Flertallets Blade. Derefter gik disse Forslag noget i Retning af at bevare Gammelskatten, i Retning af at vende tilbage til det Reedtz-Thott'ske eller det Miquel'ske Princip, det Princip, der endnu bevaredes i den parlamentariske Skattekommissions Forslag, og jeg tvivler ikke om, at det Resultat, man vilde være kommet til, vilde have været heldigere, hvis Flertallet havde fulgt Finansministeren. Det var ganske sikkert hans Yndlingsforslag. Han mødte vel med to og sagde: Nu kunne I vælge, men der er ingen Tvivl om, hvor hans Hjerte var. Hvis Venstre havde fulgt sin egen Minister, tror jeg, at der vilde være kommet et Resultat ud, der var langt heldigere i demokratisk Henseende, end det, man nu kommer til ved at gaa imod ham. Der gik den Gang Rygter om, at der var et Parti, en stor Minoritet.

Formanden: Det er neppe rigtigt at drage Rygter ind i Forhandlingerne her.

Borgbjerg: Jeg er afskaaren fra at drage Kendsgærningerne frem, da jeg ikke har haft Lejlighed til at deltage i disse Forhandlinger.

Formanden: Rygter kunne ikke træde i Kendsgærningens Sted.

Borgbjerg: Der blev den Gang i Venstrereformpartiets Blade fremsat den Paa-stand — som en Kendsgærning, ikke som Rygte —, at et stort Mindretal i Flertalspartiet havde stemt for at følge Finansministeren. Om disse Blade ikke tage fejl, om det virkelig er en Kendsgærning, saa var det saadan noget som 23 mod 42. Hvem borger nu for, at disse 23 ikke kunde være blevne et Flertal her i Salen? Det er netop det gale ved de hemmelige Forhandlinger, ved de private Partimøder bag Rigsdagen, det er det gale, at et Flertal paa 42 Stemmer inden for Venstre maaske ikke vilde være et Flertal her i Salen, naar Sagen var kommen frem til offentlig Diskussion. Naar den var bleven

drøftet i Pressen, paa Møder og her i Salen, er jeg sikker paa, at det Standpunkt, som den højtærede Minister gerne havde set gennemført, havde vundet Stemmning for sig i langt højere Grad end det, han ikke saa gerne ønskede gennemført. Men det har undværet den Magt, som skulde have gjort det til et sejrende Forslag, nemlig Offentligheden, Sympatien, Opinionen, som sikkert maatte have været skabt, dem har Ministerens Forslag maattet undvære, fordi han har været afskaaren fra at kaste dette Forslag ud til Offentligheden, idet han maatte lukke det inden for Partimødets fire Vægge. Det er meget muligt, at Mindretallet, der blev overstemt paa dette Partimøde, i Kraft af Offentligheden, i Kraft af Diskussionen, i Kraft af det fornuftige i Standpunktet og ved Tilslutning fra andre Minoriteter her i Salen, kunde være blevet et Flertal her i Salen; det er jo meget muligt.

Frigjort fra alle Omsvøb vilde disse Skattelove i Virkeligheden sige det, at Staten taber allermindst efter Flertallets Beregning 700,000 Kr., efter Finansministerens Beregning halvanden Million Kr., at Kommunerne ikke faa nogen væsentlig Hjælp i Modsætning til, hvad der dog var Hovedformaalet ved de Reedtz-Thott'ske Skattelove, men at derimod de enkelte Landejendomsbesiddere faa en betydelig Skattelettelse, og en saa meget betydeligere Skattelettelse, jo større deres Højkorn er. Det kan ikke bestrides, skønt det er blevet bestridt, det er navnlig de frikonservative Ordfører, der har bestridt det med et Par Tal, et Par Eksempler, idet han nævnede Lensgreve A og Lensbaron B. Han søgte at vise, at disse Folk i Virkeligheden fik en forøget Skat, nemlig Lensgreve A en forøget Skat af 10,120 Kr. og Lensbaron B en forøget Skat af 2,000 Kr. Jeg er nu i det heldige Tilfælde at kunne omstøde det Grundlag, den højtærede frikonservative Ordfører havde for sin Beregning. Han opgjorde Lensgreve A's Indtægter til 450,000 Kr., han sagde, at det var ham meddelt, at han ansatte sin Indkomst til 450,000 — det findes i Landstingstidenden Sp. 1730 — men Københavns Skattebog viser, at denne Lensgreve kun har en Indtægt af 200,000 Kr. Nu gaar jeg aldeles sikkert ud fra, at Københavns Skattebog er det paalidelige Dokument i denne Sag, det kunde aldrig falde mig ind at tænke, end sige antyde her i Salen, at Lensgreve A ikke skulde svare fuldt ud til Københavns Kommune, særlig som den nu sidder i det, den Skat,